

"פיהת רותניה", ונתן פאן עפני נטה חידשים
וקו ביראותו הוא ב"ה פון פאר. הילדר
נורטקליפ, שהוא כידוע, מוטה למלון
עחנים בירק ביראנו ואינו מסכין, ביראת
לדינונה. של "דר' דסילס", ובריג...
***

תלמי הרcis ישבו בירא לטעמ
ולרעת כי בשבוע זה ינטר הקורס השנתי של
שעורי התהכלהות, וכחורה מבחן ינחן להם שער
שלם לדונטא בזיאולינה" כדי לקלל את
העדות ולעבך לכתה והשנית...
***

בגיטים, כדי לסימן ב"גייטיב", רוצח אני
יביא נאלה לעומם ולפמר להם דבר בשם
אותו, בשם הבישום האנגלי שלנו:
***

טעלח בכוד דניותם בעידנו פאן סטן
לדבר שהאנגלים רם באטת יהודים, וראית
לדבריהם הם ארבעת חלקים רטטלת דאנגליות
הטול... והוא עניין שם לעוד אנשים כאלה
כמו הנציג, לווד רידינג, אלבי ובגדות.
הוא אשר אמרתי: החיים אינם אלא
שורת ארכוה של הפתעות. כשצא גלו הדעת
נקאו לדאריזות" כי מות יטוח בקרוב מאד

טוננסטרן. אכן זה נפלא! את דסלה "ושר"
ומס פנה הבהיר הישיב ז'איין" היחתמה
באשר לשטו נס בערב שבת ב"הרבה" ירושלים...
לארכוי ולרתו על המעשה של מלכית-שנא
ווארם בנטני מסי טר גרייס את הסעשת
ברוטי שנלה לו זואי הפרטיכליות של וקנדי
וקיש בכל עמודיו ראסטייניסיט כרי לאור
ולרוטם את הנשף החבשי ואת שארכישת
צון, ובראותי את אשמה על פני הקיל,

ונראה את דמנט דיזוז? — רן זיו
הקצען? — נשוא טיא את אברותי. ועם

***

לטנקל מבער לסתות, נהן הנשף לנבד
סילס נרים בשבוע ור' חומר רב להרהור
ולתחשבות. רק בירושלם עיה'ק יכול לזרות
לאחזרש את אשר עשה לו מרדכי, ול'יהודים
זר בכפייה אהה קול ב'כ מנין: הטושל
סטורם ווורן ראיין, — כהוב בפרש
בשלח: נברים רם ב"הארץ"... שני ורבני
השם, וביחור על הרוטי מקישטא שיציל את
הראשים בתלבשותם ושונית זה אופר וזה
אסתה-הנבראים ולא, משלוח, לחול. ושר
טני אנידות, ועכשו לא רק יהודים ידי עשו
כי אם נס הקיל קול עשו... בקרוב ימלדו
מאתנו נס את חכמת האט יט, יהוה נס הכל
כלי-שטעאל...
***

ולא זה אלא שהתלטיד עליה ב"ה על
"חבי" — ולורד נורטלייף יוכיה! בשבעה בן
דורן ללוד ולא רספיק עדין להזיה אה
סינrho ת'אייהנית" ולבשות את כלויהו
ח'ינטליונית" ידרע לא רטונטה? מיד
הקיים אותו כחנור של עכני, "משלחת"
דורגנים, וכיודר אה ת'מי'שברך" הנזרד של החון
שלפע של עפן וטאג'ן, ובכגתו אותו

טבק פוך למפטון

(שעורם בהסתכלות)
מי שאסר פעם
טבל
טטורי השכלות, לא
חכין כנראת אלא
לשכני עכשו.
חנן דבי

ביה בשקייה רכה את
כל הכתם ריצען, יותר טטה שלמד פישראל
ישמעאל לפדר מathan ב'ה רכיה את
דור בכפייה אהה קול ב'כ מנין: הטושל
סטורם ווורן ראיין, — כהוב בפרש
בשלח: נברים רם ב"הארץ"... שני ורבני
השם, וביחור על הרוטי מקישטא שיציל את
הראשים בתלבשותם ושונית זה אופר וזה
אסתה-הנבראים ולא, משלוח, לחול. ושר
טני אנידות, ועכשו לא רק יהודים ידי עשו
כי אם נס הקיל קול עשו... בקרוב ימלדו
מאתנו נס את חכמת האט יט, יהוה נס הכל
כלי-שטעאל...
***

ולא זה אלא שהתלטיד עליה ב"ה על
"חבי" — ולורד נורטלייף יוכיה! בשבעה בן
דורן ללוד ולא רספיק עדין להזיה אה
סינrho ת'אייהנית" ולבשות את כלויהו
ח'ינטליונית" ידרע לא רטונטה? מיד
הקיים אותו כחנור של עכני, "משלחת"
דורגנים, וכיודר אה ת'מי'שברך" הנזרד של החון
שלפע של עפן וטאג'ן, ובכגתו אותו

